

Forslag til regnskapslov del II

Artikkelen presenterer regnskapslovutvalgets delutredning II (NOU 2016:11) om ny norsk regnskapslovgivning som ble lagt frem 24. juni 2016. Utredningen tar **blant annet for seg regnskapsplikt for filialer, regnskapsåret, valuta og språk, årsberetningen samt offentlighet og innsending.**

Artikkelen er forfattet av:

Statsautorisert revisor
Britt Torunn Hove
Seniorrådgiver Direktoratet for økonomistyring

Førsteamanuensis
Tonny Stenheim
Handelshøyskolen BI, Institutt for regnskap, revisjon og foretaksøkonomi

De er begge sekretærer i utvalget (for delutredning I og II)

Viktigste endringer

- Begrensninger i adgangen til gjennomgående utbytte
- Større adgang til avvikende regnskapsår
- Presentasjonsvalutaen må være regnskapsvalutaen
- Regnskapsdokumentene kan være på norsk, svensk, dansk eller engelsk
- Elektronisk signering tillates
- Endret frist for innsending til Regnskapsregisteret
- Urealisert verdistigning kan deles ut
- Kravet om utarbeidelse av åpningsbalanser oppheves
- Ikke fritak fra regnskapsplikt for eierseksjonssameier

Delutredning I (NOU 2015:10) ble lagt frem 26. juni 2015, og ble presentert i en artikkel i Revisjon og Regnskap nr. 6 2015. De to delutredningene utgjør et samlet forslag til ny regnskapslov.

Delutredning II er sendt på høring, med høringsfrist medio november.

Utredningenes innhold

Formålet med lovarbeidet har vært å gjennomføre regnskapsdirektivet i norsk lov, men også å foreta en gjennomgang av dagens regnskapslov med sikte på modernisering og forenkling. Delutredning I omhandler spørsmål som regnskapsplikt, grunnleggende regnskapsprinsipper, regler om innregning og måling, regnskapsoppstillinger, konsernregnskap og noteopplysninger. Delutredning II tar for seg en rekke enkelttemaer i regnskapslovgivningen, blant annet regnskapsplikt for filialer, regnskapsåret, valuta og språk, årsberetningen samt offentlighet og innsending. I tillegg omhandles noen selskapsrettslige temaer, slik som utbytteneutralitet og begrensninger i adgangen til å dele ut midler, gjennomgående utbytte og plikten til å utarbeide åpningsbalanser og mellombalanser.

Årsberetning og annen forklarende og beskrivende informasjon

Begrepsendringer

Årsberetningen og annen ikke-finansiell informasjon er en sentral del av mandatet til delutredning II. Det foreslås begrepsmessige, lovtekniske og materielle endringer når det gjelder årsberetningen og annen ikke-finansiell informasjon. Når begrepet «årsberetning» brukes, omfatter dette begrepet både det som i gjeldende lov omtales som årsberetningen, jf. gjeldende §§ 3–3 og 3–3a, og det som omtales som redegjørelse om foretaksstyring og redegjørelse om samfunnsansvar, jf. gjeldende §§ 3–3b og 3–3c. Bestemmelsene i gjeldende lov om årsberetning mv. er dels et resultat av gjennomføring av EØS-forpliktelse og dels et resultat av lovfesting av plikter som er utviklet i Norge. Årsberetningsplikten vil gjelde for næringsdrivende foretak, dvs. regnskapspliktige i kategori 1, 2 og 3.¹ Regnskapspliktige i kategori 1 og 2 klassifisert som små foretak, er foreslått unntatt fra plikt til å utarbeide årsberetning. Regnskapspliktige i kategori 3, finansforetak mv., vil kunne ha årsberet-

ningsplikt uavhengig av størrelse hvis dette følger av forskrift. Ikke-næringsdrivende virksomheter, dvs. regnskapspliktige i kategori 4, foreslås unntatt fra årsberetningsplikt, men det gis hjemmel til å kreve i regnskapsstandard at også disse utarbeider årsberetning.

Lovtekniske valg

Alle lovbestemmelser som gjelder årsberetningen og konsernberetningen er lagt til et eget lovkapittel. Utkastet til lovbestemmelser er formulert som et komplett sett av opplysningskrav for årsberetningen, som det henvises til når det gjelder opplysningskravene for konsernberetningen. Tilsvarende lovteknikk er anvendt for bestemmelser om årsregnskapet og konsernregnskapet.

Det foreslås at bestemmelsene om årsberetning skal bestå av fem deler. Inndelingen tjener primært til å differensiere mellom plikter som pålegges ulike klasser og kategorier av regnskapspliktige. Inndelingen av lovbestemmelsene gir for øvrig i liten grad føringer på hvordan den regnskapspliktige velger å strukturere sin årsberetning.

¹ Regnskapspliktige etter lovtkastet § 1-2 første ledd nr. 1 til 3.

Alle regnskapspliktige som ikke er små foretak, skal også gi særskilte foretaksspesifikke opplysninger etter lovutkastet § 9–3 – blant annet om foretakets fremtidsutsikter.

Utvalgets prioriteringer

Når det gjelder det materielle innholdet i bestemmelsen om årsberetningen, har utvalget i noen grad lagt til grunn de samme prioriteringene som ble lagt til grunn for delutredning I (se NOU 2015: 10 punkt 3.3). Prioriteringene har likevel ikke vært like styrende for utformingen av lovbestemmelser for årsberetningen som de var for utforming av bestemmelser for årsregnskapet og konsernregnskapet.

Del 1: Generell redegjørelse om virksomheten

Lovutkastet § 9–2 krever at de regnskapspliktige gir en generell redegjørelse om virksomheten som skal inneholde følgende tre elementer, som hver utgjør et ledd i lovbestemmelsen:

- i) opplysninger om arten av virksomhet og hvor den drives, inkludert opplysning om filialer
- ii) en rettvise oversikt over utviklingen og resultatet av den regnskapspliktiges virksomhet

og

- iii) opplysninger om eventuell usikkerhet om fortsatt drift.

Av disse opplysningskravene følger ii) direkte av regnskapsdirektivets artikkel 19 nr. 1, som også er implementert i gjeldende lov, men med noe annen struktur og noe annen terminologi. Det første leddet ivaretar også et direktivkrav om opplysninger om filialer, men er for øvrig uavhengig av direktivet. Tredje ledd om usikkerhet om fortsatt drift er uavhengig av direktivet. I delutredning I foreslo utvalget at små foretak helt skulle unntas fra krav om årsberetning, men at opplysninger om usikkerhet om fortsatt drift da skulle gis i note. For regnskapspliktige som avgir årsberetning, skal opplysninger om usikkerhet om fortsatt drift fremgå i årsberetningen, og de skal inkludere en redegjørelse om eventuelle tiltak for å sikre fortsatt drift. Den generelle redegjørelsen om virksomheten i lovutkastet § 9–2 skal gis av alle regnskapspliktige som ikke er klassifisert som små foretak.

Del 2: Særskilte foretaksspesifikke opplysninger

Alle regnskapspliktige som ikke er små foretak, skal også gi særskilte foretaksspesifikke opplysninger etter lovutkastet § 9–3. Disse består av en liste med konkrete opplysningskrav på avgrensede områder. Noen av disse følger av direktivet artikkel 19 nr. 2; det gjelder foretakets fremtidsutsikter, forsknings- og utviklingsaktiviteter, finansiell risiko og bruk av sikringsvurdering. De resterende er en videreføring med mindre redaksjonelle endringer av direktivuavhengige opplysningskrav om arbeidsmiljø, likestilling, diskriminering og forurensning av det ytre miljø i gjeldende § 3–3 og § 3–3a.

Utvalget har hatt en grundig diskusjon av om de sistnevnte bestemmelsene skal være med i loven, og hvilke regnskapspliktige som de i så fall skal gjelde for. Det er bl.a. vist til studier som viser at opplysninger som gis etter disse bestemmelsene, ofte er knappe og intetsigende. Utvalget mener at det vil være et galt signal å ta bort alle opplysningskrav om temaer som har så stor samfunnsmessig interesse. Utvalget er imidlertid splittet i synet på hvilke regn-

Regnskap

skapspliktige som skal ha plikt til å gi slike opplysninger. Flertallet mener at plikten skal gjelde alle regnskapspliktige som ikke er små foretak, mens et mindretall mener at den bare skal gjelde for store foretak.

Del 3: Redegjørelse om foretaksstyring

Lovutkastet § 9–4 er en bestemmelse om redegjørelse om foretaksstyring. Den gjelder «regnskapspliktige som er utstedere med Norge som hjemstat etter verdipapirhandelloven § 5–4 og med verdipapirer notert på regulert marked», dvs. børsnoterte foretak. Både innhold og virkeområde for denne bestemmelsen er det minimum som kreves etter regnskapsdirektivet. Deler av bestemmelsen bygger på gjeldende § 3–3b som gjennomførte direktivkrav i en tidligere versjon. Det er imidlertid gjort visse redaksjonelle og begrepsmessige endringer sammenlignet med teksten i gjeldende lovbestemmelse. I tillegg er det lagt til et opplysningskrav om retningslinjer for likestilling og mangfold i foretakets organer. Dette kravet følger direkte av nylige endringer i regnskapsdirektivet.

Del 4: Opplysninger om aksjeeierforhold

Lovutkastet § 9–5, som krever opplysninger om aksjeeierforhold, gjelder den samme gruppen regnskapspliktige som lovutkastet § 9–4. Bestemmelsen er identisk med gjeldende § 5–8a i verdipapirhandelloven, som foreslås flyttet til regnskapsloven.

Del 5: Annen forklarende og beskrivende informasjon

Lovutkastet § 9–6 er nytt i forhold til gjeldende lovbestemmelser. Den implementerer artikkel 19a i endringsdirektivet² som har overskriften «ikke-finansiell informasjon». Ettersom opplysningene som kreves etter bestemmelsen, er av både finansiell og ikke-finansiell karakter, benyttes overskriften «annen forklarende og beskrivende informasjon» i lovutkastet. Direktivbestemmelsen gjelder foretak av allmenn interesse som har gjennomsnittlig antall ansatte over 500, og det samme gjelder forslaget til ny lovbestemmelse. Foretak av allmenn interesse er definert i lovutkastet i § 1–7 (se delutredning I) som regnskapspliktige som har børsnoterte aksjer mv., som er finansforetak eller annen regnskapspliktig som klassifiseres som foretak av allmenn interesse etter forskrift.

Den foreslåtte bestemmelsen inkluderer krav om opplysninger om foretakenes

forhold til samfunnsansvar, bl.a. i tilknytning til miljø, sosiale forhold, arbeidsmiljø, overholdelse av menneskerettigheter og bekjempelse av korrupsjon. I så måte dekker den store deler av de opplysningskrav som følger av § 3–3c i gjeldende lov. Den foreslåtte bestemmelsen, som bygger på direktivteksten, kan likevel oppfattes å være mindre spisset mot spesifikke temaer om samfunnsansvar enn gjeldende § 3–3c. Ordlyden i direktivteksten som foreslås tatt inn i norsk lov, er uansett tilstrekkelig vid til at alle hensynene nevnt i gjeldende lov kan bli ivaretatt gjennom utvikling av rapporteringspraksis, veiledning eller regnskapsstandard. Det er ikke foreslått videreføring av bestemmelsen i gjeldende § 3–3c tredje ledd som sier at departementet i forskrift kan fastsette at en rapport i henhold til FNs initiativ for samarbeid med næringslivet eller en rapport innenfor Det globale rapporteringsinitiativet (GRI) kan erstatte opplysningsplikten i paragrafen, fordi en slik bestemmelse ikke vil være i samsvar med direktivet.

Konsernberetning

Lovutkastet § 9–7 er om konsernberetningen. Innholdet i denne er i sin helhet styrt av direktivforpliktelsene. Regnskapspliktige som har plikt til å utarbeide konsernregnskap, skal også utarbeide konsernberetning. Konsernberetningen har de samme kravene til innhold som årsberetningen, og det er ingenting i veien for å integrere den i morforetakets årsberetning. Etter direktivet er kriteriet for å ha plikt til å gi annen forklarende og beskrivende informasjon for konsernet formulert noe annerledes enn for foretaket. For konsernet gjelder denne opplysningsplikten kun hvis den regnskapspliktige er foretak av allmenn interesse og morforetak i et stort konsern som har gjennomsnittlig antall ansatte over 500. Direktivet har en definisjon av store konsern som ikke er innarbeidet i lovutkastet i delutredning I siden klassen store konsern ikke ble benyttet i lovteksten. I lovutkastet til delutredning II er det derimot tatt inn en definisjon av store konsern.

Publisering og signering

Etter lovutkastet er det anledning til å publisere redegjørelse om foretaksstyring (jf. lovutkastet § 9–4) og annen forklarende og beskrivende informasjon (jf. lovutkastet § 9–6) som separate dokumenter som det vises til i årsberetningen.

Gjeldende signeringsbestemmelse for årsberetningen er videreført i lovutkastet.

Dette innebærer at alle styremedlemmer skal signere og at eventuell uenighet med hensyn til innholdet skal fremkomme i årsberetningen. Utvalget foreslår også at det skal kunne åpnes for elektronisk signering av regnskapsdokumenter.

Regnskapsåret

12 ulike balansedager

Det foreslås at de regnskapspliktige skal kunne vedta det regnskapsåret som passer dem best, likevel slik at regnskapsårets slutt (balansedagen) må være den siste dagen i en måned. Dette innebærer en mer liberal regulering av regnskapsåret enn i gjeldende lov. Utvalget har vektlagt flere hensyn i sitt forslag til regulering av regnskapsåret. I første rekke gjelder dette hensynet til regnskapsbrukernes behov for sammenlignbar og informativ regnskapsinformasjon, og de regnskapspliktiges behov for å tilpasse regnskapsåret til foretakets virksomhetssyklus. Dernest er det lagt vekt på de særlige behovene som skatteetaten og Statistisk sentralbyrå har for informasjon på kalenderår. Det er ventet at større adgang til å benytte avvikende regnskapsår vil medføre at flere regnskapspliktige faktisk velger et annet år enn kalenderår, jf. blant annet erfaringer fra Sverige. Dette vil også kunne ha gunstige effekter ved at regnskapsførere og revisorer får en jevnere arbeidsbelastning gjennom kalenderåret.

SISTE DAG I MÅNEDEN: Det foreslås at de regnskapspliktige skal kunne vedta det regnskapsåret som passer dem best, likevel slik at regnskapsårets slutt (balansedagen) må være den siste dagen i en måned.

12 innsendingsplikter

Adgangen til å velge 12 ulike balansedager vil, sammenholdt med forslaget om regulering av innsendingsplikt (se NOU 2016: 11 punkt 2.6), resultere i at antall innsendingsfrister for årsregnskap mv. (regnskapsdokumenter) øker fra to til 12. For at

² Direktiv 2014/95/EU.

Frihet Kontroll Forenkling

Det mest komplette forretningsystem i skyen

Xledger gjør det mulig for ambisiøse selskaper å vokse ved å **forenkle** den daglige økonomiske styringen, bedre **kontroll** gjennom løpende innsikt og gir **frihet** til å fokusere på det som er viktig for ditt selskap.

Regnskap

dette skal være håndterlig for Regnskapsregisteret, må det få beskjed om den regnskapspliktiges regnskapsår. Dette foreslås løst ved at den regnskapspliktige må sende melding til Regnskapsregisteret ved endring av regnskapsåret. Slik melding skal sendes Regnskapsregisteret innen utgangen av regnskapsåret forut for det regnskapsår som ønskes endret. Ved endring av regnskapsår med virkning for inneværende år må Regnskapsregisteret søkes om tillatelse. For å ivareta hensynet til sammenlignbar informasjon og for å unngå at den regnskapspliktige gjør uheldige regnskapsmessige tilpasninger, foreslår utvalget at endring av regnskapsår uten tillatelse fra Regnskapsregisteret ikke skal skje hyppigere enn hvert tredje år.

Regnskapsårets lengde

Det foreslås at lengden på regnskapsåret skal være 12 måneder. Ved oppstart av virksomhet og ved endring av regnskapsåret tillates kortere eller lengre regnskapsår enn 12 måneder, men begrenset oppad til 18 måneder. Det foreslås videre at regnskapsåret kan være kortere enn 12 måneder eller lengre enn 12 måneder dersom regnskapsplikten opphører innen innsendingsfristen for regnskapsdokumentene.

Regnskapsplikt for filialer

Det foreslås å videreføre regnskapsplikten for filialer av utenlandske foretak. Dette er i hovedsak begrunnet i de behovene skattemyndigheter, andre kontrollmyndigheter og statistikkmyndigheter har for informasjon om filialer av utenlandske foretak. Filialregnskapet vil også kunne ha nytte for andre regnskapsbrukere, som for eksempel ansatte i filialen og filialens konkurrenter, så fremt filialregnskapet er offentlig tilgjengelig. Et annet hensyn som også er tillagt vekt, er at informasjonsplikter for filialer av utenlandske foretak ikke bør være vesentlig forskjellig fra de informasjonspliktene som gjelder for andre virksomheter i Norge.

Det foreslås at filialer av utenlandske foretak kategoriseres blant regnskapspliktige i kategori 2, jf. lovutkastet § 1–2 første ledd nr. 2 bokstav g. Dette innebærer at regnskapspliktens innhold for filialer av utenlandske foretak faller sammen med den som gjelder for regnskapspliktige i kategori 2. Filialer som er foretak med alminnelig regnskapsplikt, vil etter utvalgets forslag utarbeide regnskap etter norsk regnskapsstandard basert på IFRS for SMEs. Filialer som faller under størrelsesgrensene for små foretak, vil etter forslaget kunne benytte

de forenklingsreglene som gjelder for disse. Utvalget har i NOU 2016: 11 punkt 10.8 omtalt enkelte problemstillinger som særlig berører utarbeidelse av filialregnskap. Når det gjelder signering av filialregnskapet, se omtale lenger ned i artikkelen.

Valuta

Valuta i årsregnskapet

Regnskapsvaluta er et begrep som i gjeldende lov benyttes om den valutaen som regnskapet måles i. Regnskapsdirektivet har ikke bestemmelser om regnskapsvaluta, men utvalget går likevel inn for at dette fremdeles skal reguleres i loven. Forslaget til lov innebærer at reguleringen av valuta i årsregnskapet (i gjeldende lov kalt selskapsregnskapet) fremgår av kapittel 2, mens reguleringen av valuta i konsernregnskapet fremgår av kapittel 7. Det foreslås å videreføre bestemmelsen om at regnskapsvalutaen i årsregnskapet skal være norske kroner eller den valutaen virksomheten i hovedsak er knyttet til (funksjonell valuta). Et krav om funksjonell valuta som regnskapsvaluta i årsregnskapet ville etter utvalgets syn ha gitt det mest informative regnskapet og ha vært i samsvar med internasjonale regnskapsstandarder. Det vektlegges imidlertid at regnskapsreguleringen ikke skal pålegge de regnskapspliktige nye byrder og at årsregnskapet som grunnlaget for kontroll og statistikk ikke skal svekkes. Det foreslås at presentasjonsvalutaen i årsregnskapet skal være regnskapsvalutaen. Dette er et avvik fra reguleringen i de internasjonale regnskapsstandardene, som tillater at presentasjonsvaluta er en hvilken som helst valuta. Utvalget vektlegger i sitt forslag informasjonshensyn, som etter

utvalgets oppfatning taler for at årsregnskapet presenteres i regnskapsvalutaen. Årsregnskapet kan i tillegg presenteres i en eller flere andre valutaer. Kravet om at årsregnskapet skal presenteres i regnskapsvalutaen er en endring fra gjeldende lov, som sier at årsregnskapet kan presenteres i norske kroner, euro eller regnskapsvalutaen. Adgangen til presentasjon i euro var begrunnet med et direktivkrav som ikke lenger finnes. Dagens adgang til å velge norske kroner som presentasjonsvaluta har selvstendig betydning kun når funksjonell valuta er en annen valuta enn norske kroner, og denne benyttes som regnskapsvaluta. Valg av norske kroner som presentasjonsvaluta i en slik situasjon antas å være sjelden forekommende.

Valuta i konsernregnskapet

Konsernregnskapet skal etter lovutkastet § 7–2 annet ledd vise morforetaket og datterforetakene som en økonomisk enhet. En behandling av transaksjoner i utenlandsk valuta som ivaretar denne ambisjonen, ville innebære transaksjonsmåling i samme valuta uavhengig av hvilket konsernselskap transaksjonen skjedde i. Forslaget til regulering innebærer ikke en slik ensartet transaksjonsmåling i konsernet; den krever kun omregning til konsernregnskapets valuta av regnskaper målt i ulike regnskapsvalutaer for utarbeiding av konsernregnskapet. Etter utvalgets syn blir det ikke riktig å benytte begrepet regnskapsvaluta (målevaluta) for konsernregnskapet, og det foreslås at konsernregnskapet skal utarbeides i norske kroner eller den valutaen virksomheten i morforetaket i hovedsak er knyttet til (funksjonell valuta).

Det foreslås å videreføre bestemmelsen om at regnskapsvalutaen i årsregnskapet skal være norske kroner eller den valutaen virksomheten i hovedsak er knyttet til (funksjonell valuta).

Begrunnelsen for ikke å kreve at konsernregnskapet skal utarbeides i morforetakets funksjonelle valuta, er den samme som for årsregnskapet. Gjeldende lov sier at morselskapet kan anvende funksjonell valuta i konsernregnskapet og norske kroner i selskapsregnskapet. Forarbeidene til bestemmelsen tyder på at den regnskapspliktige må finne konsernets funksjonelle valuta for at annen valuta enn norske kroner skal kunne benyttes i konsernregnskapet.³ Forslaget til regulering har et annet

3 Forløperen til dagens bestemmelse kom ved vedtakelsen av gjeldende regnskapslov og lød (§ 3-4 annet ledd): «Konsernregnskapet kan føres i annen valuta dersom konsernets virksomhet i hovedsak er knyttet til denne valutaen og dersom slik regnskapsføring er i samsvar med god regnskapsskikk.» Med virkning fra 1.1.2006 ble det innført en ny regel som innebar at regnskapsvaluta i årsregnskapet (selskapsregnskapet) ikke lenger måtte være norske kroner, men at den kunne være den valutaen virksomheten i hovedsak var knyttet til (funksjonell valuta). Ved innføringen av denne bestemmelsen fikk bestemmelsen om valuta i konsernregnskapet den ordlyden regnskapsloven § 3-4 første ledd annet punktum har i dag. Følgende ble sagt i forbindelse med denne endringen (NOU 2003: 23 punkt 5.2.5): «Det fremgår av Ot.prp. nr. 42 (1997-98) at bestemmelsen skal gi adgang til føring av konsernregnskapet i konsernets funksjonelle valuta. (...) Utvalget foreslår at bestemmelsen om regnskapsvaluta for konsernregnskapet videreføres.» Det er inngenting i Ot.prp. nr. 39 (2004-2005) eller Innst. O.nr. 67 (2004-2005) som tyder på at departementet eller Finanskomiteen har hatt en annen oppfatning av spør-

innhold, selv om utvalget sier tydelig at funksjonell valuta for morforetak etter deres syn vil være påvirket av de økonomiske forholdene i dets datterselskaper, og at den derfor vil ha en sammenheng med datterselskapenes funksjonelle valuta(er).

Presentasjonsvalutaen i konsernregnskapet er regulert på samme måte som presentasjonsvalutaen i årsregnskapet. Konsernregnskapet skal altså presenteres i den valutaen det er utarbeidet i, men i tillegg kan det presenteres i en eller flere andre valutaer.

Språk

Utvalget går inn for en fortsatt lovregulering av språk i årsregnskap og årsberetning, selv om det ikke er krav om dette etter regnskapsdirektivet. Det foreslås at regnskapet, årsberetningen og konsernberetningen skal være på norsk, svensk, dansk eller engelsk, og at departementet ved forskrift eller enkeltvedtak kan bestemme at de kan være på et annet språk. Etter gjeldende regulering er det bare norsk som kan benyttes uten søknad.

målet om videreføring av innholdet i den tidligere bestemmelsen enn den Evalueringsutvalget hadde.

Skattedirektoratet behandler årlig rundt 400 dispensasjonssøknader, og kun rundt 2 % blir avslått. Utvalget legger til grunn at de fleste norske regnskapsbrukerne må kunne antas å forstå svensk, dansk og engelsk.

Forordningen om bruk av internasjonale regnskapsstandarder

Det følger av EØS-forpliktelsene at lovgivningen må inneholde bestemmelser som pålegger utarbeidelse av konsernregnskap for børsnoterte foretak etter EU-godkjent IFRS. Det foreslås en videreføring av gjeldende § 3-9 første og annet ledd i lovutkastet. Det foreslås også en videreføring av adgangen til å utarbeide årsregnskapet (selskapsregnskapet) etter EU-godkjent IFRS for disse regnskapspliktige, og en videreføring av plikten til å utarbeide årsregnskap (selskapsregnskapet) etter EU-godkjent IFRS for børsnoterte regnskapspliktige som ikke har konsernregnskapsplikt etter IFRS. Utvalget foreslo dessuten i delutredning I at alle andre regnskapspliktige skal ha adgang til å utarbeide kon-

DIGITALISERINGS- UTGAVE HØSTEN 2016

Revisjon og Regnskap nr. 7-2016 vil i tillegg til det vanlige tidsskriftet også inneholde en egen digitaliseringsutgave.

I digitaliseringsutgaven gis praktiske råd om hvordan digitalisering kan øke nytteverdien av de tjenestene som tilbys av blant annet revisorer og regnskapsførere.

Les også om suksessfaktorene som bør følges, og fallgruvene som må unngås.

Annonsepriser og bestilling

Priser er som for det ordinære tidsskriftet, se revisorforeningen.no

For bestilling:
Kontakt Lillen Meinich Jacobsen
Telefon: 22 49 49 90
Mobil: 920 98 490
E-post: l.m.jac@online.no

revisorforeningen

REVISJON OG
REGNSKAP
DIGITALISERINGSUTGAVE

sernregnskap og årsregnskap etter EU-godkjent IFRS.

Det foreslås en videreføring av regulerings-teknikken i gjeldende lov. Regnskapspliktige som utarbeider sitt årsregnskap og konsernregnskap etter EU-godkjent IFRS, blir unntatt fra de fleste bestemmelsene i regnskapsloven som omhandler innholdet i årsregnskapet og konsernregnskapet, og disse unntakene angis presist i en egen bestemmelse (lovutkastet § 8–2).

Det foreslås at reguleringen av forenklet IFRS flyttes ut i en egen bestemmelse i kapittelet om årsregnskap (kapittel 2), og at loven ikke skal regulere hvilke bestemmelser i loven som ikke gjelder når et årsregnskap utarbeides etter forenklet IFRS. I stedet foreslås det en eksplisitt hjemmel for standardsetter til å fastsette regnskapsregler som skal gjelde ved utarbeidelse av årsregnskap i samsvar med forenklet IFRS, og at slik regnskapsstandard kan gjøre unntak fra bestemmelsene i lovutkastets kapittel 2 til 6. Den vide hjemmelen er ikke gitt for å legge til rette for andre unntak fra bestemmelser i loven enn de som følger av gjeldende § 3–1 tredje ledd, men er et resultat av ønsket om en oversiktlig lovtekst.

Regnskapspliktige som ikke er omfattet av regnskapsdirektivet

Begrenset regnskapsplikt for visse små foretak

Utvalget opprettholder sitt forslag i delutredning I om at regnskapspliktige i kategori 2 (næringsdrivende foretak som ikke er omfattet av direktivet)⁴ som er små foretak, skal kunne utarbeide sitt årsregnskap etter regler om begrenset regnskapsplikt, dersom dette følger av regnskapsstandard. Det er innhentet informasjon fra Brønnøysundregistrene som viser at et

betydelig antall regnskapspliktige vil kvalifisere for begrenset regnskapsplikt.

Regnskapsstandarden om begrenset regnskapsplikt som utvalget forutsetter utarbeidelse av, skal åpne for at årsregnskapet kan bestå av et sammendrag av skattemessig resultatregnskap og balanse kombinert med tilleggsopplysninger etter enklere regler enn de som ellers gjelder for små foretak.

Standarden skal også åpne for at resultat- og balanseoppstillingen i næringsoppgave 1 eller tilsvarende fremtidig ligningsskjema kan benyttes som årsregnskap i stedet for et sammendrag av disse opplysningene.

Retningslinjene til standardsetter innebærer at det som et minimum stilles krav om tre noteopplysninger, nemlig om at regnskapsrapporteringen er satt opp i samsvar med bestemmelsen om begrenset regnskapsplikt, om terskelverdiene som avgjør om den regnskapspliktige er et lite foretak (salgsinntekter, balansesum og antall årsverk, dersom disse ikke fremgår av resultat- eller balanserapporteringen), samt opplysninger ved usikkerhet om fortsatt drift.

Bruk av skattereglene er et «enten eller valg», hvor alternativet til regnskapsavleggelse ved bruk av tallgrunnlaget rapportert inn for skatteformål er regnskapsavleggelse etter lovutkastets regler om full regnskapsplikt. Det åpnes ikke for regnskapsavleggelse som kombinerer løsninger fra de to regelsettene. Full regnskapsplikt for et lite foretak innebærer imidlertid at regnskapsreglene for små foretak kan benyttes. Etter dagens regulering kan små foretak kombinere regnskapsregler for små foretak med regnskapsregler for øvrige foretak (foretak med alminnelig regnskapsplikt). Det følger av delutredning I punkt 10.5.3 at standardsetter avgjør hvorvidt en slik mulighet for kombinasjon av regler for små foretak og foretak med alminnelig regnskapsplikt også skal gjelde i fortsettelsen, eller om den skal erstattes av en «pakkeløsning» med egne regnskapsregler for små foretak.

Utvalget anser innføring av begrenset regnskapsplikt som et viktig forenklingsforslag, fordi fremstilling av informasjonen for regnskapsformål er basert på skatterapporteringen og dermed vil være tilnærmet kostnadsfri for den regnskapspliktige. Noen av de regnskapspliktige som er omfattet av forslaget, representerer store verdier. Et slikt regnskap vil gi dårligere

informasjon om resultat og stilling enn et årsregnskap avlagt etter reglene om full regnskapsplikt, og for den enkelte eier kan det oppfattes som utilstrekkelig. Selv en liten eierandel kan representere betydelige verdier for den enkelte eier. Det foreslås derfor en bestemmelse om at én eier eller ett medlem kan kreve årsregnskapet utarbeidet etter reglene om full regnskapsplikt. Som en følge av forvaltnings- og erstatningsansvaret som pålegger styret, foreslås det også at et styremedlem kan kreve årsregnskapet utarbeidet etter reglene om full regnskapsplikt.

Regnskapsregulering for ideelle organisasjoner

For regnskapspliktige i kategori 4 (ikke-næringsdrivende juridiske personer) gir utvalget rammer for den nye regnskapsstandarden for ideelle organisasjoner som forutsettes utarbeidet. Regnskapsstandarden bør ha de samme løsningene som de som gjelder for regnskapspliktige med økonomisk formål, så langt løsningene ikke strider mot organisasjonenes behov for spesialtilpasning av regnskapsrapporteringen. Fravik fra bestemmelser i regnskapsloven, som er hjemlet i lovutkastet § 1–3 annet ledd tredje punktum, må begrunnes i organisasjonenes egenart og behov. Standardsetter kan fastsette at regnskapsstandarden skal være obligatorisk for alle regnskapspliktige som ikke har økonomisk vinning som formål, og som ikke er i kategorien små foretak. Samtidig bør små organisasjoner oppmuntres til å benytte standarden. Det bør være krav om å rapportere et aktivitetsregnskap, da dette vil gi bedre informasjon om aktiviteten i en ideell organisasjon enn et resultatregnskap. Standardens krav til noteopplysninger bør differensieres, slik at små organisasjoner får mindre omfattende opplysningskrav enn organisasjoner som ikke er små. Regnskapsstandarden kan formulere egne krav om årsberetning/verbal redegjørelse for ideelle organisasjoner. Dette gjelder også for små organisasjoner, selv om loven fritar alle små regnskapspliktige fra plikten til å utarbeide årsberetning. Kravene om informasjon i årsberetning/verbal redegjørelse må gi nyttig informasjon for regnskapsbrukerne uten å være for byrdefulle for regnskapsprodusentene.

Eierseksjonssameier

Utvalget trekker tilbake sitt forslag i delutredning I om at eierseksjonssameier ikke lenger skal ha regnskapsplikt. Som en ren konsekvensjustering av gjeldende rett er det derfor lagt opp til en videreføring av

⁴ Følgende foretak inngår i kategori 2, jf. lovutkastet § 1-2 første ledd nr. 2:

- statsforetak,
- selskap som definert i selskapsloven § 1-2 første ledd bokstav a, som ikke er omfattet av nr. 1 bokstav b, og som i løpet av regnskapsåret har hatt salgsinntekter over 40 millioner kroner, eiendeler med verdi over 20 millioner kroner eller et antall ansatte som tilsvarer mer enn 20 årsverk. Indre selskap er likevel ikke regnskapspliktige.
- samvirkeforetak og økonomiske foreninger,
- SCE-foretak etter lov om europeiske samvirkeforetak,
- næringsdrivende stiftelser, jf. stiftelsesloven § 4 annet ledd,
- enkeltpersonforetak som i løpet av regnskapsåret har hatt salgsinntekter over 40 millioner kroner, eiendeler med verdi over 20 millioner kroner eller et antall ansatte som tilsvarer mer enn 20 årsverk,
- utenlandsk foretak som utøver eller deltar i virksomhet her i riket eller på norsk kontinentalsokkel, og som er skattepliktig til Norge etter norsk intern lovgivning,
- boligbyggelag.

Utvalget foreslår at innholdet i gjeldende forskrift om årsregnskap og årsberetning for borettslag i hovedsak videreføres.

dagens regulering av regnskapsplikt for disse. Kommunaldepartementet har regulering av eierseksjonssameier til behandling, og etter dialog med departementet valgte utvalget ikke å komme med en vurdering av hvilke regnskapsregler som skal gjelde for eierseksjonssameier. I dette ligger også at utvalget ikke har behandlet spørsmålet om grenser for regnskapsplikt og om regnskapsregler bør være like for eierseksjonssameier og borettslag.

Borettslag

Det ble i delutredning I foreslått at det skulle utarbeides en egen regnskapsstandard for borettslag, og det foreslås i delutredning II føringer for innholdet i en slik standard. Utvalget foreslår at innholdet i gjeldende forskrift om årsregnskap og årsberetning for borettslag i hovedsak videreføres, men ber standardsetter vurdere endringer på noen få punkter, se ev. NOU 2016:11 punkt 9.4.2.

Offentlighet, innsending og signering

I all hovedsak videreføring

Det foreslås i all hovedsak å videreføre gjeldende regulering av offentliggjøring av regnskapsdokumenter (årsregnskapet, konsernregnskapet, årsberetningen, kon-

sernberetningen og revisjonsberetningen). Det er en nær sammenheng mellom plikt til å utarbeide regnskapsdokumenter og plikt til å offentliggjøre dem. Regnskapsdokumenter skal som hovedregel være offentlige dokumenter, og enhver skal kunne få innsyn i dem hos den regnskapspliktige eller i Regnskapsregisteret. Det foreslås å videreføre det materielle innholdet i gjeldende lov når det gjelder offentliggjøring av filialregnskap for filial av utenlandsk foretak. Filialregnskapet er i utgangspunktet fritatt fra offentliggjøringsplikt, men dette forutsetter at det sendes inn til Regnskapsregisteret et årsregnskap for hovedforetaket som filialen er en del av. Hvis denne innsendingen er mangelfull, vil filialregnskapet bli offentlig.

Endringer i innsendingsfristen

Det foreslås visse endringer når det gjelder innsendingsfristen til Regnskapsregisteret. Etter gjeldende lov er innsendingsfristen senest én måned etter fastsetting av årsregnskap mv., dvs. at absolutt siste frist for innsending vil være 31. juli for regnskapspliktige med et regnskapsår som følger kalenderåret. Utvalget mener at bestemmelsen om innsendingsfrist bør balansere hensynet til regnskapsbrukernes behov for

oppdatert informasjon med de regnskapspliktiges behov for tid til å kunne utarbeide, fastsette og sende inn regnskapsdokumenter. Utvalget har kommet frem til at en hensiktsmessig frist er seks måneder etter balansedagen. Videre foreslås det at innsendingsfristen ikke som i dag knyttes til tidspunktet for når regnskapsdokumentene er fastsatt, men at innsendingsfristen følger av balansedagen. Det foreslås også at gebyrfristen ved for sen eller mangelfull innsending faller sammen med innsendingsfristen. Sammenholdt med utvalgets forslag om at den regnskapspliktige kan velge siste dag i hver av årets 12 måneder som balansedag, vil dette resultere i 12 ulike innsendingsfrister.

Regnskapsregisterets kontroll mv.

Regnskapsregisteret må foreta kontroll av innsendte regnskapsdokumenter for å kunne vurdere om innsendingsplikten er oppfylt. Den hjemmelen som Regnskapsregisteret har i gjeldende lov til å utføre slik kontroll, er ikke klar med hensyn til kontrollens rekkevidde og innhold. Utvalget mener at Regnskapsregisterets kontroll skal være en formalkontroll og ikke en innholdskontroll av innsendte regnskapsdokumenter. Formalkontrollen bør være innrettet slik at det legges til grunn en

Regnskap

nedre vesentlighetsgrense for de formelle feilene som fører til nektet registrering av regnskapsdokumenter.

De bestemmelsene som følger av gjeldende lov hva gjelder beregning av forsinkelsesgebyr og innkreving av forsinkelsesgebyr, er videreført uten materielle endringer.

Elektronisk signering

Gjeldende bestemmelse om fastsetting av årsregnskap og årsberetning i § 3–5 foreslås videreført, men med åpning for elektronisk signering. I tillegg uttaler utvalget seg om to forhold som gjelder signering: signering av filialregnskap og krav om at samtlige styremedlemmer må signere. Utvalget mener at det ikke bør kreves at styret i hovedforetaket signerer filialregnskapet. Styret i filialen skal i stedet signere. Hvis filialen derimot ikke har særskilt styre, men daglig leder, kan daglig leder signere. Utvalget mener at kravet om at samtlige styremedlemmer må signere, tolkes for strengt og peker spesielt på situasjoner hvor et styremedlem blir alvorlig syk eller fratrer rett før regnskapet avlegges.

Delårsregnskap

Etter mandatet skulle det vurderes om regnskapslovgivningen bør ha bestemmelser om delårsregnskap, og det ble avklart med departementet at denne vurderingen ikke skulle omfatte regulering av delårsregnskap for børsnoterte foretak. Det foreslås ikke plikt til å utarbeide delårsregnskap for foretak som ikke har slik plikt i dag. Verken Sverige eller Danmark har noen slik plikt, og det er tvilsomt om nytten av obligatorisk delårsrapportering vil overstige kostnaden ved en slik plikt.

Utbytteneutralitet og begrensninger i adgangen til å dele ut midler

Ikke lenger system som skal sikre utbytteneutralitet

Ordet utbytteneutralitet brukes i gjeldende regulering om det at utbyttegrunnlaget skal være tilnærmet likt uansett om regnskapet avlegges etter IFRS/forenklet IFRS eller etter lov og norske regnskapsstandarder for øvrige foretak. Ambisjonen om utbytteneutralitet er likevel begrenset til aksjeselskaper og allmennaksjeselskaper i og med at dagens regulering fremgår av aksjeloven og allmennaksjeloven. Gjeldende system for utbytteneutralitet innebærer kun at urealisert verdistigning etter IFRS/forenklet IFRS ikke kan deles ut. Andre forskjeller mellom språkene tas ikke hensyn til.

Lovutkastet åpner for måling av eiendeler og forpliktelser til virkelig verdi i regnskapspråket regnskapsloven og norsk regnskapsstandard. Med en slik IFRS-tilpasning av loven er det etter utvalgets syn ikke lenger behov for et system som skal sikre utbytteneutralitet, og utvalget foreslår derfor ikke videreføring av dette. Derimot er det behov for regulering som sikrer at utdelingsbegrensninger som følger av direktivet, samt eventuelle andre ønskede utdelingsbegrensninger, fremgår direkte av lovgivningen uansett om årsregnskapet avlegges etter regnskapsloven og norsk regnskapsstandard eller IFRS/forenklet IFRS.

Få utdelingsbegrensninger

Det foreslås ikke utdelingsbegrensninger utover de som følger av regnskapsdirektivet. Dersom målingen til virkelig verdi er pålitelig nok til å kunne legges til grunn i årsregnskapet, bør den etter utvalgets mening også anses pålitelig nok til å kunne danne grunnlag for utdeling. Regler om kapitalbinding kan være konkurransehemmende i den grad andre lands lovgivning ikke har slike regler. Verken Sverige eller Danmark har bindingsregler som går lenger enn regnskapsdirektivet. Aksjelovens regler om forsvarlig egenkapital og handleplikt ved tap av egenkapital oppfattes kvalitativt sett å være en mer målrettet og egnet regulering av kapitalforhold enn mekaniske krav til fond basert på sammensettning av resultatet og balansen.

Forslaget innebærer at urealisert verdistigning som ikke er bundet etter regnskapsdirektivet, vil kunne deles ut til eierne. Dette vil kunne gjelde urealisert verdistigning knyttet til pengeposter i utenlandsk valuta, finansielle eiendeler og finansielle forpliktelser, investeringseiendom og biologiske eiendeler.

Utdelingsbegrensningene etter regnskapsdirektivet gjøres gjeldende for alle foretak som er omfattet av regnskapsdirektivet, det vil si foretak i kategori 1, med mindre ordlyden i direktivet tilsier at den kun gjelder spesifikke foretak i denne kategorien. Utdelingsbegrensninger vil etter utvalgets forslag gjelde verdiregulering av anleggsmidler («oppskrivning») og balanserte egne utviklingsutgifter for alle foretak i kategori 1. I tillegg gjelder utdelingsbegrensninger når aksjeselskaper og allmennaksjeselskaper behandler aksjeinvesteringer etter egenkapitalmetoden. Sistnevnte kan unngås når aksjeinvesteringen er i et datterforetak, og datterforetaket

vedtar et årsregnskap med utbytte til morforetaket før morforetaket avlegger sitt årsregnskap.

Utdelingsbegrensningene etter regnskapsdirektivet gjøres ikke gjeldende for foretak som ikke er omfattet av regnskapsdirektivet, det vil si regnskapspliktige i kategori 2.

Pliktige fond endrer navn

Det foreslås at pliktige fond etter direktivet gis navn som gjør det lettest mulig å forstå hva fondenes funksjon er. Fond for verdsetningsdifferanser endrer navn til fond for verdiregulering, fond for vurderingsforskjeller endrer navn til fond for måling etter egenkapitalmetoden og fond for virkelig verdi endrer navn til fond for ikke-resultatførte verdiendringer. Det sistnevnte fondet har ikke noen selskapsrettslig funksjon; det gir bare informasjon om sammensetningen av opptjente resultater. Dersom utdelingsgrunnlaget kun er midler i fond for ikke-resultatførte verdiendringer, skal utdelingen belastes balanselinjen V. Resultat fra tidligere år/VI. Resultat for regnskapsåret og altså ikke fond for ikke-resultatførte verdiendringer (balansens IV. Andre fond), jf. lovutkastet § 5–1 bokstav C.

Gjennomgående utbytte og konsernbidrag

Begrepet gjennomgående utbytte

Begrepet gjennomgående utbytte brukes om tilfeller der et utbytte kanaliseres gjennom flere ledd i et konsern innenfor samme regnskapsår.

Etter utvalgets vurdering er det ønskelig med videreføring av regulering som legger til rette for gjennomgående utbytte. Uten slik regulering vil konsekvensen være at det blir tregere og eventuelt dyrere enn i dag å få et overskudd generert i konsern utdelt til morforetakets eiere, gjennom bruk av reglene om ekstraordinært utbytte. Det skal ikke være vanskeligere for norske foretak å flytte kapital oppover i et konsern enn det er for foretak i sammenlignbare land. Dette ville kunne oppfattes som at rammebetingelsene ved å drive næringsvirksomhet i Norge er mindre gunstige enn i andre land. Foretak i Sverige som benytter kostmetoden på aksjer i datterforetak, nyter godt av regulering som åpner for gjennomgående utbytte. Det samme gjelder for foretak i Danmark som benytter egenkapitalmetoden på aksjer i datterforetak.

«En revisor er en som vet hva
alt koster, og som kjenner
verdien av *å velge riktig
pensjonsløsning.»*

Fritt etter Oscar Wilde

En god leder gjør gode valg for sine ansatte

Hos oss får dine ansatte hjelp til å forstå hvor mye de får den dagen de slutter å jobbe. De får enkelt tilgang til all informasjon om bedriftens pensjonsavtale, og gode råd om hvordan de med enkle grep kan gi seg selv en bedre pensjon.

Se avtalen Den norske revisorforening anbefaler på
www.storebrand.no/revisorforeningen

Ikke gjennomgående utbytte ved aksjer i tilknyttet foretak

Regnskapsdirektivet oppfattes å stenge for gjennomgående utbytte når egenkapitalmetoden benyttes på aksjer i tilknyttet foretak. Det foreslås ikke en regel som gir større muligheter for gjennomgående utbytte ved bruk av kostmetoden enn ved bruk av egenkapitalmetoden, selv om regnskapsdirektivet ikke oppfattes å være til hinder for en slik regel.

Gjennomgående utbytte ved aksjer i datterforetak

Det foreslås videreføring av regulering som legger til rette for gjennomgående utbytte ved aksjeinvestering i datterforetak, både når aksjene behandles etter kostmetoden og når de behandles etter egenkapitalmetoden. Det foreslås imidlertid ikke videreføring av regulering som legger til rette for gjennomgående utbytte ved aksjeinvestering i tilknyttet foretak eller foretak som verken er datterforetak eller tilknyttet foretak.

Det ville være mest hensiktsmessig at regulering som har et selskapsrettslig siktemål, gjenfinnes i selskapsretten, og at regnskapsmessig regulering utformes uavhengig av dens selskapsrettslige virkninger. En IFRS-tilpasning av reguleringen av egenkapitalmetoden innebærer at det ikke lenger vil være mulig å redusere investering i datterforetak og investering i tilknyttet foretak med forventet utbytte i avsetningsåret med oppføring av tilsvarende beløp som fordring. Med den ordlyden som gjeldende aksjelover § 3–3 annet punktum har, bindes i slike situasjoner midlene i fond for vurderingsforskjeller, og dette forhindrer gjennomgående utbytte. Utvalget foreslår et nytt ledd i aksjelovene § 3–3 for å legge til rette for gjennomgående utbytte ved bruk av egenkapitalmetoden på eierandeler i datterforetak. Foreslått regulering går ut på at ved aksjeinvestering i datterselskap kan avsetning til fondet reduseres med utbytte fra datterselskap vedtatt etter balansedagen, men før morselskapet vedtar sitt årsregnskap. Tilsvarende regel gjelder i Danmark. Det foreslås videre at fond for vurderingsforskjeller som nevnt over skifter navn til fond for måling etter egenkapitalmetoden, og at fondet kun skal gjelde aksjeinvesteringer. For kostmetoden foreslår utvalget at regnskapsstandard skal åpne for at utbytte fra datterforetak fremdeles skal kunne innbæres i avsetningsåret. Det har bakgrunn i at det for allmennaksjeselskaper på grunn av reguleringen i kapitaldirektivet

ikke er mulig å gjøre noe tillegg i allmennaksjelovens utdelingsbestemmelse, og utvalget ønsker at reguleringen av utdelinger skal være lik i aksjeloven og i allmennaksjeloven. Slik regulering i regnskapsstandard vil gi et avvik mellom den norske regnskapsstandard for foretak med alminnelig regnskapsplikt og IFRS for SMEs, men avviket vil ligge innenfor de kriteriene for avvik fra IFRS for SMEs som omtales i NOU 2015: 10 s. 306 (kriterium nr. 5).

Krav til å utarbeide åpningsbalanser og mellombalanser

Åpningsbalanser

Det foreslås ikke videreføring av krav om utarbeidelse av åpningsbalanser ved stiftelser, fusjon, fisjon eller omdanning av aksjeselskap til allmennaksjeselskap. Formålet med aksjelovens krav til utarbeidelse av åpningsbalanser synes å være at åpningsbalansen skal gi nyttig informasjon til stiftere/aksjeeiere når de skal ta stilling til stiftelse, fusjon, fisjon eller omdanning av aksjeselskap til allmennaksjeselskap. I tillegg sier skattemyndighetene at åpningsbalansen er nyttig i kontrollarbeidet de gjør, blant annet ved kontroll av om vilkårene for skattefri fusjon eller fisjon er oppfylt, og ved kontroll av opplysninger i RF-1217 «Forskjeller mellom regnskapsmessige og skattemessige verdier» når en fusjon eller fisjon skjer til virkelig verdi regnskapsmessig og til kontinuitet skattemessig. Hovedargumentet for ikke å videreføre krav om utarbeidelse av åpningsbalanse er at nytten av åpningsbalansen vurderes som liten som følge av at informasjonen den skal gi fremgår av andre kilder. Stiftere og aksjeeiere finner informasjonen som er viktig for dem i stiftelsesdokument, dokumenter utarbeidet i forbindelse med kapitalforhøyelse, fusjonsplan, fusionsplan og redegjørelse. Skattemyndighetene vil kunne benytte seg av dokumentasjon av regnskapsføring av innskuddet når de skal gjøre sine kontroller av RF-1217. Dette er dokumentasjon som de regnskapspliktige uansett må utarbeide etter bokføringsregelverket. Utvalget er også tydelige på at de ikke kan se at åpningsbalansen kan brukes til kontroll av at vilkårene for skattefri fusjon eller fisjon er oppfylt.

Et mindretall foreslår at kravet om utarbeidelse av åpningsbalanser ved stiftelse, fusjon og fisjon skal videreføres av hensyn til skattemyndighetenes kontrollbehov.

Mellombalanser

På grunn av direktivforpliktelser er det ikke rom for å gjøre store endringer i krav om mellombalanse ved fusjon. Utvalget foreslår imidlertid at kravet ikke behøver oppfylles dersom samtlige aksjeeiere i foretakene som deltar i fusjonen, samtykker til dette. Tilsvarende adgang etter direktivene finnes ikke for fisjon, og er derfor ikke foreslått for fisjon.

Norsk deltakelse i internasjonal regnskapsutvikling

Utvalget er i mandatet punkt 4 bedt om å vurdere hvordan det kan legges til rette for mer aktivt norsk arbeid inn mot standardsetting i internasjonale fora fra norske myndigheter og regnskapsfaglige miljøer, herunder vurdere hvordan slikt arbeid mest hensiktsmessig kan organiseres. Delutredning I kapittel 12, som drøfter fremtidig arbeid med regnskapsstandarder, inneholder et delvis svar på dette spørsmålet. Utvalgets overordnede syn er at innflytelse på internasjonal regnskapsutvikling forutsetter at norske myndigheter og regnskapsfaglige miljøer deltar fullverdig i de rådgivende og besluttede systemene som finnes. Dette innebærer å støtte opp under virksomheten i IFRS Foundation i et omfang som kan forventes av en nasjon som Norge, og dessuten aktivt utnytte de medbestemmelseskanalene som EØS-landet Norge har adgang til gjennom EU-systemet. Det foreslås derfor videreføring av det statlige bidraget til IFRS Foundation og at Norge igjen skal yte bidrag til EFRAG. Utvalget foreslår at bidraget til EFRAG skal være en kombinasjon av et privat bidrag og et like stort statlig bidrag.

Avslutning

Utredningsarbeidet med ny regnskapslov ble delt i to deler av Finansdepartementet. Delutredning I var på høring med høringsfrist 2. desember. Det forventes at forslagene i delutredning I og II vil bli fulgt opp i én og samme lovproposisjon etter at delutredning II har vært på høring.

Lovutkastet i delutredning I og II innebærer en modernisering og internasjonalisering av norsk regnskapsregulering. Tyngdepunktet i reguleringen overføres i noen grad fra lov til regnskapsstandard, dette er gjort for å sikre større dynamikk i fremtidig regnskapsregulering. Lovutkastet innebærer også mer differensiering mellom kategorier og klasser av regnskapspliktige, blant annet for å legge til rette for forenklinger.

Maestro og Signant* gjør jobben mye enklere.

* Elektronisk signatur med Signant er innebygget i Maestro Årsoppgjør. Det er enkelt å lage ferdig årsregnskapet og la hele signaturprosessen gå automatisk.

Maestro Årsoppgjør er markedslederen innen programvare for årsoppgjør. Programmet er den enkleste veien til korrekt utfylte ligningspapirer og regnskap.

Programvaren er integrert med Altinn og åpner for elektronisk innlevering av økonomisk informasjon.

Systemet gir mulighet for innlevering av skjema til flere offentlig etater på en enkel, rask og sikker måte. Vi er stolte av å si at av alle fagsystemleverandører leverer vi flest årsoppgjør og likningspapirer via Altinn.

Flere tilleggsmoduler til Maestro Årsoppgjør finnes for utarbeidelse av nøkkeltallsanalyser, konsernregnskap og perioderegnskap.

Ta kontakt på telefon 02575
eller salg@maestro.no for mer informasjon og bestilling

maestro.no/arsoppgjør